

je gotovo tako velika in gerda napaka, de ni nobeni pametni stvari podobna. *

Novičar iz Ljubljane.

Na Ljubljanskim gradu že delajo in kopljejo; do konca tega mesca se imajo vsi jetniki (okoli 190 jih je) preseliti v delavnišnico pod Ljubljano. Od léta 1815 je bil grad jetnišnica; zdej bo pa terdnjava, kamor bojo vojaško orožje in smodnik (pulfer) varniši spravili, de ne bo več v poprejšnjim turnu zunej sv. Kristofa. Tudi bo grad kosarna postala za 600 vojakov. V sedanjim času vojská skerbé, de se terdnjave sèmtertjè napravijo, ko bi utegnil kak sovražnik od ene ali druge strani privihрати. — V kosarni in okoli kosarne je spet vse živo: novinci se vadijo in bobni pojó, de je kej. Včasih so bili regruti vse bolj klaverni, zdej pa so veseli in gibčni, de jih je veselje viditi. Včasih pa tudi ni bilo pri soldatih lahko naprej priti, zdej je vérli vojak kmalo oficir in dobí zlato svetinjo, ki ga častí celo njegovo življenje. — Mestna srenja je poslala o veliki noči slavnemu Radeckimu zahvalno pismo za njegove poslednje sloveče zmage na Laškim. — Gosp. Mažgon, ki uči pravdoznanstvo v slovenskim jeziku, ima 30 učencov; lepo število za začetek! — Gosp. Hladnik je prevzel v začetku tega mesca vredništvo nemških Ljubljanskih Novíc. Ta mož ima vse lastnosti za to imenitno opravilo, in se bo, kakor nam je v svojim nastopnim govoru obljubil, s pravo ljubeznijo svojiga dela lotil. — V petek ponoči je ušlo v Ljubljani 60 laških vojakov, ki bi bili mogli drugi dan v Linc marširati. Hrovatje pa so jo dervili berž za njim, in so jih še tisto noč 25 vjeli in nazaj pripeljali.

Novičar iz mnogih krajev.

Zdej bomo vidili, kaj bo na Laškim. Potem, ko so bili Sardinci pri Novari tako silno tepèni, je kralj Albert popolnoma obupal in od vladarstva odstopil, kteriga je svojimu sinu Viktoru Emanvelu izročil. Mladi kralj je berž Radeckiga naprosil, de najjenja daljno vojsko, kèr je pripravljen, ž njim terdni mir skleniti. Radecki je dopolnil prošnjo mladiga kralja, in 26. dan pretečeniga mesca sta podpisala pisma s pogodbami, pod kterimi ima vojska tako dolgo prenehati, de bo mir sklenjen. Bomo vidili, ali bo sin bolj mož beseda, kakor je oče bil, ki se je zdej na Francosko podal. Naša armada je na Laškim nepremagljiva, in od Radeckiga slišimo, de se je po slavni vojski pri Novari za 10 lét pomlajil. Krajnski regiment ni v poslednji vojski čez 50 mož zgubil; zdej so vsi 4 bataljoni že spet v Milani. Tako je pisal te dni nek vojak svojim staršem v Krajnj. — Ko se je Radecki čez sovražnika proti Novari vzdignil, so se nektère od naše armade zapušene mesta vnóvič spuntale; pa so jih kmalo spet vpokojili, ali puntarsko mesto Brescia je strašno razdjano. Na našo armado so streljali puntarji iz okinj, so vlivali vreli krop na-njo, tako de jih je okoli 300 vojakov padlo. To je pa tudi našo armado tako razkačilo, da je planila čez puntarje in jih okoli 4000 pokončala. Tako se je splačal brezvestni punt! — Na Ogerskim ne gré naši armadinič kaj práv po sreči. Skorej celo Erdelijo (Siebenbürgen) imajo puntarji v rokah. Grozno slabe, močirne pota, de se vozovi s kanoni in težki konjiki v tla vdirajo, in delječ saksebi razkropljene mesta in vasi, de armada malo zavetja ima, so poglavitni vzroki, de na Ogerskim ne gré takó po sreči, kakor na Laškim. Pripovedujejo tudi, de bo banu Jelačiću vojskovodstvo na Ogerskim izročeno. Nar novejši novíce pravijo, de je Jelačić veliko zmago čez Ogre dobil in jim 17 topov (kanonov) vzel. Košut še zmirej v Debrečinu kraljuje. — Od strašnih nesreč se bere

na Ogerskim; na samim Erdeljskim je okoli 200 vasi popolnoma pokončanih, in pa 4 mesta. — Sliši se, de bojo celo Galicijo (Poljsko) Rusi obsedli, in de bo vsa naša armada, ki je zdej v Galicii, na Ogersko šla. — V Frankobrodu bo zdej konec vsih komatij! 290 poslancov je izvolilo Prajsovskiga kralja za nemškiga cesarja. Naši ministri so že dolgo pred napovedali, de nočejo nemškiga cesarja, oni tedej ne poterdijo te volitve enostranske množice, so torej poklicali vse avstrijske poslance iz Frankobroda nazaj — in nadvojvoda Janez so slovesno svoj odstop naznanili. Poslancam, ki so se berž k Prajsovskim kralju podali, mu to volitev oznanit, je pa kralj Prajsovski odgovoril, de sebi namenjene oblasti noče in nemore prevzeti brez dovoljenja vsih družih nemških vladarjev. Naš Cesar se gotovo z mogočno Avstrijo ne bojo vклонili sklepam Frankobrodčanov! —

Spomin na Dunaj.

Kmetijski zbor na Dunaji je končan, in vsi poslanci smo spet v svoji domovini. Če nas vprašate: kakó nam jo šlo? vam odkritoserčno povémo, de práv dobro. Gotovo vsi smo Dunaj práv zadovoljno zapustili s tem, kar smo v zboru opravili, kar smo slišali in vidili. Ministri so nas práv prijazno sprejeli, in iz vsiga smo se prepričali, de so ti gospodje radi pripravljeni, vsim pravičnim željem vstreči, in de po pravici zaslužijo, de jim zaupamo. De vsiga ne morejo na enkrat in berž poravnati, in vsim vošilam v enim hipu vstreči, vsak lahko sam previdi, če pomisli, de toliko dela še morebiti nobeno ministerstvo ni imélo, kakor sedanje avstrijsko, ki mora celo novo poslopje sozidati za toliko različne narode! Noč in dan imajo opraviti, de ne vedo, kaj bi pred v roke vzeli. Noter do dveh in treh po noči hodijo ljudje k njim v mnogoverstnih opravilih. Tudi jez sim bil pri gosp. ministru Bachu ob pol dvanajstih ponóci, in za menoj jih je še čakalo 6 oséb. — Kako smo opravili svoje reči v kmetijskim zboru, so Vam Novíce že začele razlagati; mislimo, de boste zadovoljni z vsimi sklepi. — Dunaj se je umiril; kupčija se je spet oživila. Vojakov je še sicer veliko na Dunaji, pa vojaška oblast nobeniga pošteniga človeka clo nič ne nadlegva. De morajo gostivnice in kavarnice o polnoči zaperte biti, ni mende nič hudiga; kdor se ni do polnoči najedel in napil, naj gré pa lačen in žejin spat. — V Gerlovičevi slovanski kavarnici je spet vse živo in naši domorodci zahajajo tje, práv pridno slovanske novíce brat. — V gostivnici pri „Erzherzog Karl“ smo se snidili skoraj vsak večer z verlimi rojaki: gosp. Dr. Ulepičem, gosp. Rakam, c. k. svetovavcam pri Celjovski apelaciji, ki sta na Dunaji pri ministerstvu ostala, de pomagata deželne vstave (Landesverfassungen) izdelovati, z gosp. Dr. Miklošičem, gosp. Dr. Dolencam, gosp. Schivitzhofnam, gosp. Kozlerjem in več družimi, in smo se prijazno menili v eni in drugi reči. — Tudi gosp. Ambrož je na Dunaj in prestavlja po naročbi gosp. ministra državne ukaze v slovenski jezik; ravno tako tudi gosp. Juri Jenko. — Gosp. Dr. Ulepič misli, de bo po veliki noči zopet v Ljubljano prišel. Rekel mi je, de bo deželna vstava za našo kronino deželo taka, de bomo gotovo zadovoljni ž njo. — Obiskal sim tudi večkrat svoje slavne rojake na Dunaji, c. k. dvorniga svetovavca gosp. Golmajerja, c. k. svetovavca pri deželnimu vladarstvu gosp. Kolerja, gosp. dvorniga kaplana Widmarja, ki se vsi radi spomnijo svoje domovine. Gosp. Kolerja nisim pred poznal, in sim práv vesel, de ljubeznjiviga rojaka zdej po osebi poznam. Še veliko bi imel iz Dunaja povedati, pa prostora mi manjka. Naj bo to mojim bravcam dovelj! Dr. Bleiweis.

Današnjemu listu je pridjan 14. dokladni list.